

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **M. P.**

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2020, č. j. KUKHK-13618/DS/2020-3
Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 2. 2020, č. j. PD/11534/2019/OD-VR/Sch. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním

provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 1500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 11. 8. 2019 ve 14:34 hodin na silnici č. II/295 u domu č. p. 149 v obci Dolní Branná jako řidič motorového vozidla tovární značky Mercedes Benz, , překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 11 km/h. Dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z předmětného přestupku a uložil mu podle § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou. Žalobní námitky shrnul do několika žalobních bodů: namítá, že žalovaný se nevyjádřil k navrhovaným důkazním prostředkům v podobě vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“), upřel žalobci právo vyslechnout členy policejní hlídky jako svědky, rozhodl na základě podkladů, které nebyly provedeny jako důkaz a nebyly součástí spisu. Žalobce dále namítl, že nebylo prokázáno, že při porušení návodu k obsluze je měření rychlosti anulovaná a také že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, protože bylo provedeno v zatáčce.
4. V podrobnostech se krajský soud vrátí k uvedeným žalobním bodům v další části odůvodnění rozsudku, a to v souvislosti s jejich vypořádáním v části IV.
5. Žalobce navrhl zrušit jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Navrhl také, aby soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, popsal skutkové okolnosti případu a zrekapituloval podstatný obsah listin založených ve správním spise. Měření rychlosti podle žalovaného proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Klíčovými důkazními prostředky jsou ověřovací list a pořízená fotodokumentace, které jsou dle žalovaného dostačující k prokázání viny. K námitce ohledně neprovedení výsledku zasahujících policistů žalovaný uvedl, že tento důkaz se zpravidla neprovádí, jelikož nepřináší žádné nové poznatky. Svědecká výpověď policistů totiž neslouží ke zkoušení znalostí návodu k obsluze, tato jejich znalost je prokázána osvědčením o absolvování odborného školení.
7. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
9. Z předloženého správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územního odboru Trutnov – dopravního inspektorátu (dále jen „Policie ČR“) oznámení o přestupku, jehož skutková podstata je podrobně popsána v bodu 2. odůvodnění tohoto rozsudku. V oznámení přestupku jsou podrobně popsány okolnosti spáchání přestupku. Přílohou byl dále úřední záznam sepsaný příslušníkem Policie ČR, z něhož vyplývá, že dne 11. 8. 2019 tento příslušník vykonával službu jako velitel hlídky se zaměřením na kontrolu dodržování stanovené rychlosti jízdy v obci Dolní Branná, na silnici č. II/295 u domu č. p. 149. Měření rychlosti bylo prováděno ve směru na obec Studenec, a to pomocí měřiče rychlosti Ramer 10C, výr. č. 16/0260. Ve 14:34 hodin bylo zastaveno vozidlo, které řídil žalobce, dle záznamu o přestupku o přestupku mu byla naměřena rychlost 64 km/h. Ve spise je založen také ověřovací list použitého měřicího zařízení s platností metrologického ověření do 27. 2. 2020 a záznam o přestupku, který mimo jiné zachycuje pozici měřicího zařízení. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty řidiče žalobce, z něhož se podává přestupková a sankční minulost žalobce.
10. Správní orgán I. stupně rozhodl ve věci nejprve dne 5. 11. 2019 příkazem, jímž uznal žalobce vinným shora uvedeným přestupkem a uložil mu pokutu 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Žalobce podal proti příkazu prostřednictvím svého zmocněnce včasný odpor a správní orgán I. stupně přistoupil k předvolání žalobce a jeho zmocněnce k ústnímu jednání, které nařídil na den 16. 1. 2020 v 9:00 hodin. V rámci ústního jednání správní orgán I. stupně provedl listinné důkazy - oznámení přestupku, úřední záznam, záznam o přestupku, ověřovací list radarového rychloměru, seznam policistů proškolených k používání měřiče rychlosti Ramer 10C, mapa místa spáchání přestupku a umístění měřiče. Zmocněnec žalobce požádal při ústním jednání o stanovení lhůty pro vyjádření k projednávané věci. Správní orgán I. stupně stanovil, že žalobce může zaslat své vyjádření do 27. 1. 2020. Avizované obsáhlé vyjádření došlo správnímu orgánu I. stupně dne 4. 2. 2020 a ten dne 18. 2. 2020 rozhodl, že žalobce je vinen ze spáchání předmětného přestupku, přičemž v odůvodnění rozhodnutí reagoval rovněž na žalobcovo vyjádření. Žalobce podal dne 6. 3. 2020 neúplné odvolání, k jehož doplnění správní orgán I. stupně žalobce vyzval dne 10. 3. 2020. Žalobce doručil dne 18. 3. 2020 doplnění odvolání a správní orgán I. stupně jej spolu se správním spisem postoupil žalovanému, který následně zamítl odvolání napadeným rozhodnutím a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
11. Žalobce ve své žalobě uplatnil řadu námitek, které formálně rozčlenil do 6 žalobních bodů. Krajský soud konstatuje, že neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou. Zároveň předeseílá, že při jejich vypořádání sice bude respektovat členění na žalobní body zvolené žalobcem, nepovažuje však za účelné podrobně vyvracet jednotlivé námitky tím způsobem, že by výslovně reagoval na každý dílčí argument žalobce. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je sice povinností správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit, tuto povinnost ale nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Podstatné je, aby se soudy vypořádaly se všemi

základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně, tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 47/2012 – 58, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).

Opomenuté důkazy - vyjádření ČMI a pomůcky pro vyhodnocení měření, nedodržení návodu k obsluze

12. Žalobce namítl, že předložil a navrhl provést jako důkaz dvě vyjádření ČMI, z nich má plynout skutečnost, že funkcí, která by v případě porušení návodu k obsluze anulovala měření, nedisponují žádné z měřících zařízení, která jsou v ČR používána. Žalobce se domnívá, že žalovaný se k těmto důkazním prostředkům nevyjádřil a neprokázal, že při porušení návodu k obsluze je měření anulováno.
13. Žalovaný shrnul na str. 3 napadeného rozhodnutí námitky obsažené v odvolání a v této části zmiňuje také argumentaci žalobce odkazem na vyjádření ČMI. Ačkoliv se žalovaný následně již výslovně nezmiňuje o uvedeném vyjádření ČMI, z obsahu odůvodnění v části IV. *Právní hodnocení odvolacího správního orgánu* vyplývá jednoznačný postoj správního orgánu k námitce žalobce o absenci funkce „anulace“ měření, na jejíž podporu se žalobce dovolával provedení důkazu vyjádřením ČMI. Nelze tedy přisvědčit námitce žalobce, že žalovaný tento důkazní prostředek ignoroval a nijak se k němu nevyjádřil. Krajský soud naopak podotýká, že žalovaný navrhovaný důkazní prostředek zohlednil a náležitě odůvodnil svůj závěr, proč se s danou žalobní námitkou neztotožňuje.
14. Krajský soud k tomu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 – 38, v němž je vyjádřen právní názor, dle něhož *„nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.“* Krajský soud se s právě vyjádřeným právním názorem plně ztotožňuje a v jeho světle činí v projednávané věci závěr, že ani skutečnost, že žalovaný nereagoval v napadeném rozhodnutí explicitně na každou dílčí námitku a argument žalobce, nemůže vést k nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí. Je tomu tak právě proto, že proti námitkám žalobce je na pevných skutkových a důkazních základech vystavěna přesvědčivá právně-argumentační konstrukce, vedle níž námitky žalobce nemohou obstát.
15. Soud poukazuje také na skutečnost, že z vyjádření ČMI žalobcem tvrzený závěr nevyplývá. Ve vyjádření ČMI ze dne 14. 12. 2017 se podává následující: *„[v] případě měření v rozporu s návodem k obsluze nepřichází žádná odchylka v úvahu, neboť výstup měření není směrodatný. Jinými slovy, dojde-li k měření v rozporu s návodem k obsluze, nemůže ČMI cokoliv garantovat.“* Dotaz směřoval k tomu, zda v případě měření v rozporu s návodem může ČMI garantovat, že nebude odchylka naměřené rychlosti vyšší než odchylka přípustná [± 3 km/h]. Z této odpovědi nelze vyvodit závěr (který však činí žalobce), že z vyjádření jednoznačně vyplývá, že rychloměry nejsou vybaveny

funkcí, která by byla schopna odhalit jakékoliv porušení návodu a anulovat měření. Vyplývá z ní pouze závěr, že ČMI negarantuje vyšší odchylky v případě měření v rozporu s návodem k obsluze, protože toto měření není směrodatné.

16. Stejná situace dopadá i na vyjádření ČMI ze dne 11. 9. 2018, v němž se žadatel dotazoval, „[j]aké rychloměry mají funkci nebo funkce, které by za hlídku hlídaly dodržení Návodu k obsluze? Je to např. rychloměr TruCAM 20/20 nebo AD9C, případně jiné?“ ČMI na tento dotaz odpověděl, že „[ž]ádný rychloměr není vybaven funkcí, která by za obsluhu hlídala dodržení všech bodů návodu - to ostatně není možné ani technicky proveditelné.“ Tato odpověď nicméně pouze doplňuje či nepřímě potvrzuje závěr, který vyslovil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Pokud by měření bylo provedeno v rozporu s návodem, rychloměr vyhodnotí měření jako nesprávné a záznam neuloží (viz str. 11 napadeného rozhodnutí). Takový postup však není v rozporu s tím, že zařízení nedisponuje funkcí, která by za obsluhu hlídala dodržení návodu k obsluze. Zařízení sice nehlídá toto dodržení, nicméně pokud návod skutečně dodržen není, měření je rychloměrem vyhodnoceno jako nesprávné a záznam se neuloží. Ani žalovaný současně netvrdí, že měření musí být vždy provedeno správně. Pokud se tak ale stane, nese to výše uvedené následky. Žalobcová námitka tedy nečiní závěr žalovaného nedůvodným, právě naopak – spíše jej doplňuje. Krajský soud se tedy ztotožňuje se závěry žalovaného. Žalobce nesprávně interpretuje předmětná vyjádření ČMI, ta jsou pro posouzení projednávané věci irelevantní.
17. Žalobce opírá svou argumentaci o cit. vyjádření ČMI i ve vztahu k judikatuře NSS, kterou v napadeném rozhodnutí zmiňuje žalovaný. Podle žalobce není tato judikatura v projednávané věci aplikovatelná, protože se vztahuje k jinému typu rychloměru. Předmětná vyjádření ČMI pak mají vylučovat závěr o neexistenci funkce „anulace“ měření.
18. V předchozích bodech soud vyložil, že žalobní námitky opírající se o vyjádření ČMI nejsou důvodné; naopak vychází z účelové dezinterpretace poskytnutých informací. Jde-li o neaplikovatelnost judikatury, není bezpochyby přiléhavé volit na podporu svých závěrů judikaturu vztahující se k jinému typu zařízení, ačkoliv lze důvodně očekávat, že tyto funkce budou u různých typu zařízení shodné. Nelze si ale nevšimnout, že žalobce si v této žalobní námitce účelově vybírá pouze jemu svědčící z kontextu vytržené závěry žalovaného. Ve stejném odstavci na str. 10 napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný odkazuje na rozsudek NSS vyslovující závěr o „anulaci“ měření pro jiný typ měřícího zařízení, cituje žalovaný i rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 332/2016 – 44, který se týká údajného měření v zatáčce právě rychloměrem Ramer 10C. Z tohoto rozsudku pak vyplývá obdobný závěr jako z žalobcem zpochybňovaného rozhodnutí.
19. Žalobce v této souvislosti namítl, že tvrzení o „anulaci“ měření není prokázané, přezkoumatelné a je zjevně nesprávné. Krajský soud nesouhlasí. Jedná se o námitku, kterou zástupce žalobce (vystupující pravidelně v obdobných věcech) užívá opakovaně. Tato námitka byla správními soudy již mnohokrát vypořádána, a to v souladu se závěry, které činí rovněž žalovaný v napadeném rozhodnutí. Odkázat lze například na rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 – 51. V dané věci si Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích vyžádal zaprvé návod k obsluze a zadruhé sdělení od výrobce zařízení Ramer 10C, „zda lze na základě snímku z měření určit, zda bylo postupováno v souladu s návodem k obsluze, resp. zda by v případě nedodržení návodu k obsluze vůbec nedošlo ke změření rychlosti, a jak by se tato okolnost projevila na výstupu z

měřicího zařízení.“ Krajskému soudu se dostalo odpovědi od Autorizovaného metrologického střediska pro silniční rychloměry AMS K 22, se sídlem Letecká 1110, 686 04 Kunovice. Podle vyjádření metrologa v oboru silničních rychloměrů „měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Připustil sice, že nelze obecně konstatovat, že v případě nedodržení návodu k obsluze by vůbec nedošlo ke změření rychlosti. Nedodržení návodu k obsluze by se např. mohlo projevit tím, že měřené vozidlo bude na snímku v nesprávné pozici, resp. že bude na snímku zobrazena jenom malá část vozidla. Při nesprávném způsobu jízdy měřicího vozidla může radar vyhodnotit měření jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku (viz návod k obsluze kapitola 6.3.1.3). Tak tomu však v daném případě nebylo a radar měření vyhodnotil jako správné a vytvořil záznam měřeného vozidla. Vozidlo je na snímku umístěno v poloze odpovídající měření podle návodu k obsluze. Měření tedy proběhlo v souladu s návodem k obsluze.“

20. Krajský soud si v dané věci dále vyžádal doplnění citovaného vyjádření ve vztahu k citaci, dle které při „nedodržení návodu k obsluze by vůbec nedošlo ke změření měřeného vozidla. Podle bodu 4.1.3. návodu však dochází k ověření výsledku měření a případně k anulaci měření.“ Podle doplnění vyjádření „kapitola 4.1.3. popisuje funkci měření a vnitřní činnost měřící jednotky radaru, toto je interní záležitost konstrukce radaru a tím, že radar provedl záznam [...], je zaručeno, že vnitřní verifikaci měřené rychlosti vyhověly a měření je tudíž správné. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, konkrétně kapitola 6.3.1.3, která se vztahuje na měření za jízdy, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný.“
21. Výše citovaná sdělení jsou shodná se závěry, které učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě shromážděných podkladů. Shromážděné podklady, konkrétně oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru, byly postačující (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 As 195/2018 - 46, zejm. bod 25). Žalovaný své závěry současně opřel o relevantní judikaturu NSS, která svědčí o průkaznosti žalobcem zpochybňované funkce rychloměrů. Nelze proto přisvědčit žalobní námitce, že existence dané funkce rychloměru není prokázána. Naopak je možné konstatovat, že funkce rychloměru, který v případě nedodržení návodu k obsluze měření neprovede (resp. záznam neuloží) byla osvědčena. Správnost měření pak byla ověřena již tím, že záznam byl proveden a uložen.
22. Pro následné ověření správnosti měření slouží pomůcka pro vyhodnocení měření (šablona), která je vložena na rychloměrem zachycenou fotografii. Žalobce k této skutečnosti namítl, že bylo porušeno jeho právo seznámit se se všemi podklady a vyjádřit se k nim, protože se s touto pomůckou nemohl seznámit a nebyla součástí správního spisu. Žalovaný v rozhodnutí zřetelně a srozumitelně popsal, jak vypadá měření chybné, např. z hlediska pozice vozidla na fotografii či v rámci šablony. Lze odkázat zejm. na str. 7 či 11 napadeného rozhodnutí. Daná šablona byla rovněž součástí spisu již jako podklad pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně, konkrétně v rámci záznamu o přestupku na č. 1. 5 správního spisu. Stejný závěr učinil Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec v rozsudku ze dne 25. 4. 2019, č. j. 58 A 7/2018 - 23, v němž konstatoval následující: „Jak v minulosti upozornil Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 93/2015-41), byla za účelem verifikace správnosti měření rychlosti výrobcem

silničních radarových měřičů RAMER vydána pomůcka v podobě šablon, respektive mřížek, jež jsou součástí návodu k jejich užití. Příložením této pomůcky na fotografii měřeného vozidla pořízenou rychloměrem lze ověřit, zda byl dodržen předepsaný úhel měření. Užití pomůcky v podobě přílohy šablony, resp. mřížky na fotografii dokumentuje v posuzovaném případě fotografie ze záznamu o přestupku. Ta byla součástí spisového materiálu předloženého Policií České republiky a byl jí proveden důkaz již při ústním jednání dne 15. 8. 2016 a není tedy pravdou, že se žalobce k použití této pomůcky nemohl vyjádřit.“ Tento závěr lze bez odchylky aplikovat v projednávané věci. Použití zmiňované šablony je patrné z fotografie v rámci záznamu o přestupku a zároveň je také součástí správního spisu předloženého Policií ČR. Žalobce (prostřednictvím svého zmocněnce) se tak mohl s pomůckou seznámit a mohl se k ní vyjádřit např. při ústním jednání dne 16. 1. 2020. Nelze proto přisvědčit žalobní námitce, že bylo porušeno žalobcovo právo seznámit se se všemi podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

Neprovedení důkazu návodem k obsluze

23. Žalobce dále namítá, že žalovaný neprovedl důkaz návodem k obsluze, jehož provedení žalobce navrhoval spolu se zjištěním zakřivení měřeného úseku zeměměřičem. Měření mělo totiž být provedeno v rozporu s návodem k obsluze, protože existuje důvodná pochybnost, že bylo uskutečněno v zatáčce. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné, protože žalovaný provedl žádný důkaz, ze kterého by vyplývala definice zatáčky.
24. Žalovaný naproti tomu uvádí na str. 9 napadeného rozhodnutí, že návod k obsluze měření rychlosti v zatáčce nezapovídá. Zapovídá pouze měření na vnějším okraji zatáčky a měření na jejím vnitřním okraji je za splnění stanovených podmínek možné. Žalovaný současně shledal, že se nejedná o úsek v zatáčce, a s odkazem na pozici měření dle souřadnic GPS uvedl, že se jedná o úsek téměř rovný, který je klasickým případem místa vhodného pro měření.
25. Krajský soud také neshledal, že by shromážděné podklady vyvolávaly pochybnosti o zakřivení úseku, v němž byla měřena rychlost. Z mapových podkladů, které jsou součástí správního spisu na č. l. 38 až 40, vyplývá, že se jedná o rovný úsek. Vzhledem k tomu, že žalobce se v době změření rychlosti jeho jízdy nacházel na úrovni křižovatky předcházející domu č.p. 149, pohyboval se v dané chvíli na jednoznačně rovném úseku. Nadto lze potvrdit závěr žalovaného, že měření v zatáčce není zapovězeno, stejný závěr vyslovil také NSS v rozsudku ze dne 31. 10. 2018, č. j. 4 As 270/2018 – 42: „Co se týče námitky, že měření probíhalo v zatáčce, což má být návodem k obsluze zařízení zakázáno, z návodu takový závěr nevyplývá. Návod zapovídá pouze měření na vnějším okraji zatáčky, přičemž měření na vnitřní straně zatáčky je za splnění stanovených podmínek možné. Stěžovatelka nijak relevantně neprokázala, že by měření proběhlo v rozporu s těmito podmínkami, ani že měření skutečně probíhalo v zatáčce, jak je vymezena v návodu k měřicímu zařízení.“ Žalovaný vysvětlil (viz zejm. str. 7 až 11 napadeného rozhodnutí), jakým způsobem by se měření v zatáčce nebo nesprávné měření projevilo; správně proto usoudil, že v dané situaci se tak nestalo.
26. Krajský soud již výše konstatoval, že skutkový stav byl náležitě a spolehlivě zjištěn v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), za pomoci oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru.

Žalovaný z tohoto důvodu nebyl povinen provést důkaz návodem k obsluze a žalobní námitka stran důvodných pochybností o měření v zatáčce proto není důvodná.

27. Soud také připomíná, že návod k použití rychloměru je především manuálem sloužícím obsluze zařízení k usnadnění zacházení s přístrojem. Schopnost toto zařízení obsluhovat je podložena dokladem o proškolení opravňujícím konkrétního policistu provádět měření. Tento doklad, jak součástí správního spisu je, a tak není pochyb o tom, že měření prováděl proškolený policista. Spisový materiál ani tvrzení žalobce pak neukazují na jakékoli pochybení při obsluze rychloměru.

Porušení práva na spravedlivý proces - výslech svědků

28. Žalobce následně namítl, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces dle čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících (dále jen „Úmluva“). Žalovaný totiž upřel žalobci právo vyslechnout policisty jako svědky k tomu, jak byl nastaven rychloměr, jak bylo ustanoveno měřicí vozidlo a jak a proč bylo zvoleno místo měření. Tento výslech byl dle žalobce relevantní zejm. z důvodu, že měření bylo provedeno v úseku „se značným zakřivením“.
29. Žalovaný k provedení důkazu výsledkem svědků nepřistoupil. Uvedl, že shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá závěr, že žalobce se daného přestupku dopustil. Těmito důkazy je zejména výstup pořízený měřicím zařízením Ramer 10C, ověřovací list tohoto zařízení a seznam policistů proškolených k jeho používání. Žalovaný proto neprovedl důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů, protože by nepřinesla nové poznatky a neslouží ke zkoušení znalostí návodu k obsluze. Tato znalost je prokázána osvědčením o absolvování odborného školení.
30. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v projednávané věci nebyl žalobcem navrhovaný výslech svědků nezbytný, protože skutkový stav byl náležitě zjištěn shromážděnými podklady. Soud již ve vztahu k předcházející žalobní námitce vyložil, že měření rychlosti neproběhlo v úseku se zakřivením, v podrobnostech tak odkazuje na danou část odůvodnění rozsudku. Soud dále odkazuje na konstantní judikaturu NSS, podle níž se v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti spáchaný skutek dokazuje primárně listinou o naměřené rychlosti vozidla, nikoliv svědectvím policistů (viz např. rozsudky ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018 – 41, bod 46; a rozsudek ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 – 35). Pokud by se jednalo o přestupek, jenž má být prokázán výhradně tvrzením policistů, pak by bylo třeba trvat na provedení dokazování svědeckou výpovědí a úřední záznam by v takovém případě nebyl dostatečný k prokázání daného skutku. To však není případ žalobce. V dané věci není pochyb o náležitě zjištěném skutkovém stavu a správní orgány nepochybily, pokud neprovedly výslech zasahujících policistů jako svědků.

K nesouhlasu se zveřejňováním generálií na webu Nejvyššího správního soudu

31. K této části žaloby, která je určena spíše Nejvyššímu správnímu soudu, je třeba konstatovat, že požadavky právního zástupce žalobce byly již vypořádány v jiných soudních rozhodnutích, na něž krajský soud pro stručnost odkazuje – např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012 – 29, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 118/2017 – 145.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
34. Žalobce zaplatil (patrně omylem) soudní poplatek v této věci dvakrát. Krajský soud proto rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení přeplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 8. června 2021

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce